

تاریخ خزرده

استفاده روزانه سیزدهمین جشنواره سراسری شناخت کودک و نوجوان اصفهان
THIRTEEN IRANIAN THEATER FESTIVAL FOR CHILDREN & YOUNG ADULTS
ISFAHAN 9-13 NOV 2008

• تخم مرغ جشنواره‌ی سیزدهم در اصفهان جوجه شد • گفت‌وگو با حسن دادشکر و بهمن داوودی • پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

تخم مرغ جشنواره سیزدهم در اصفهان جوجه شد

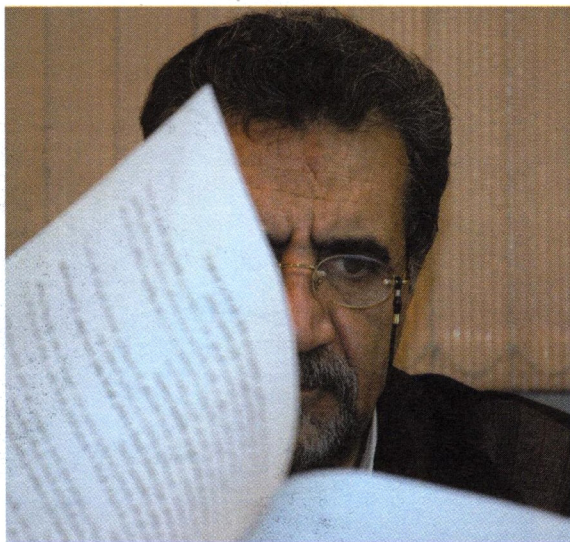
در مجموع ۲۸۴ عنوان نمایش نامه به دبیرخانه جشنواره رسید که پس از بررسی کارشناسان، ۳۳ اثر به مرحله نهایی راه پیدا کرد و ۱۴ اثر انتخاب شد که از ۱۸ آبان به نمایش در آمده و تا ۲۲ آبان ماه به ادامه می یابند.

لازم به ذکر است ۷ گروه از تهران، دو گروه از اصفهان و بقیه از شهرستان های اراک، قم، گچساران، چناران و رشت می باشند و دو گروه نیز از کشور صربستان در این جشنواره حضور دارند. این نمایش ها در سه نوبت، ۱۰، ۱۵ و ۱۸ برای دانش آموزان، داوران و خانواده ها به اجرا می آید.

جشنواره سیزدهم بچه ها را به سالن های نمایش کشاند

در نخستین روز جشنواره تئاتر کودک و نوجوان اصفهان، گروه های نمایشی در سالن های مختلف، کار خود را آغاز کردند. تالار حوزه هنری، میزبان نمایش صندوقچه مروارید به کارگردانی ناصر آویژه و کاری از گروه بازی سازان تهران بود. بچه های دبستانی و پیش دبستانی، به تماشای اولین اجرای این نمایش نشستند. در پایان بسته های آموزشی بهداشت دهان و دندان از سوی گروه نمایشی بازی سازان، به کودکان حاضر در سالن، اهدا شد. همچنین نمایش بازیگر تعزیه نیز به کارگردانی میثم یوسفی، در هنرسرای خورشید اجرا شد و کودکان پیش دبستانی نخستین تماشاگران آن بودند.

حسنک کجایی؟ به کارگردانی داوود بهمنی در تالار فرهنگیان به نمایش درآمد. این تئاتر موزیکال توسط گروه نمایشی رنگین کمان در سه نوبت، ۱۰، ۱۵ و ۱۸ برای کودکان مدارس، داوران و خانواده ها اجرا شد و هیأت داوران جشنواره با تماشای این نمایش قضاوت خود را آغاز کردند.

مصطفی رحماندوست در دفتر نشریه

مصطفی رحماندوست دبیر سیزدهمین جشنواره ی کودک و نوجوان اصفهان در آخرین لحظات آماده سازی صفحات با حضور در دفتر نشریه ی روزانه ی جشنواره با عنوان «گریه - خنده» از قسمت های مختلف آن، بازدید و از نزدیک با روند اجرایی این نشریه آشنا شد.

خنده ها و گریه های کودکی

به نام خداوند کودکی و مهر
شاید بتوانم ادعا کنم همه ی ما اهالی تئاتر، با هر سلیقه و ذوق و با هرگرایش و تمایلی که ممکن است به گونه ها، عرصه ها و یا مضامین مختلف نمایشی داشته باشیم، در حوزه ی تئاتر کودک ونوجوان احساس مشترکی داریم. دلایلش هم روشن است؛ همه ی ما کودکی و نوجوانی را تجربه کرده ایم. تجربه هاما ن هرچند ممکن است متفاوت و مختلف باشد؛ اما در بسیاری جهات مشترک و مشابه است. کودکی همه ی ما با کنجکاو ی کودکانه، همان که ما را وامی داشت تا از پیرامون مان سردبیاوریم، همه چیز را تجربه کنیم؛ تجربه ی عینی و ملموس.

شاید همین کنجکاو ی باعث شد تجربه کنیم که اگر بخندیم دیگران را خوشحال کرده ایم و اگر گریه کنیم اطرافیان، نگرانمان می شوند. پس خنده و گریه اولین تجربه ی کودکی ما بود و شاید جزو اولین نقش هایی که در زندگی بازی کردیم. حتا اگر خنده ها و گریه های کودکی مان، ناخواسته و از سر غریزه و فطرت بوده باشد این حقیقت را نمی توان کتمان کرد که ما از این دو واکنش غریزی و فطری، اولین تجربه ی نمایشی خود را آموخته ایم. تجربه ای که با تولد اولین کودک در زمین آغاز شده و هر لحظه با تولد کودکی تازه تکرار می شود.

بعدها به فراخور شرایط، نقش های بسیار دیگری را تجربه کردیم و از جمله همین نقش بازی کردن را. پس بازی های نمایشی جزو لاینفک کودکی ما شد. ما - همه ی ما - چه اهالی تئاتر و نمایش، چه حتا دیگرانی که امروز بسیار با چنین عالمی بیگانه اند، بارها در کودکی و نوجوانی، نقش بزرگسالی خود را بازی کرده ایم. گویی که نقش بزرگسالی امروز خود را سال ها پیش در آیینی زلال کودکی دیروزمان دیده و در قالب بازی های نمایشی تجربه کرده باشیم.

و اکنون وقتی برای سیزدهمین بار جشن سالگرد تئاتر کودک و نوجوان کشورمان را پیش رو داریم، بار دیگر دلمان برای دیروزهای کودکی مان می تپد؛ برای اولین خنده ها و گریه های زندگی و اولین نقش هایی که شاید ناخواسته بازی کردیم؛ اما همان نقش های ناخواسته سنگ بنای شکل گیری شخصیتی شد که امروز در نمایش بزرگسالی مان ایفا می کنیم. ما امروز، در پهنه ی بزرگ تئاتر زندگی، عجیب دل مان برای نقش های کوچک و ساده اما صادقانه و پراحساس کودکی تنگ شده است. برای اولین خنده ها و گریه های زندگی.

حسین پارسایی

مدیر کل مرکز هنرهای نمایشی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

گریه / خنده

نشریه ی روزانه ی سیزدهمین جشنواره ی سراسری تئاتر کودک ونوجوان

اصفهان پایتخت فرهنگی جهان اسلام

۱۳۸۵ آبان ماه ۲۲ تا ۱۸

مدیر مسوول: سیدعلیرضا حسینی

جانشین مدیر مسوول: محمدتقی خلیلزاده

سردبیر: مریم یزدیان پور

تحریریه: پونه خامین، شیرین صمدی، حمید راستی

همکاران این شماره: مهسا جزینی، محمد مهدی عسگرانی، ثریا قنبری، لیلا شکوه فر، سمیه خدری، لیلا کامران

ویراستار: زهرا فکاری

حروفنگار: فاطمه عشوری

عکس: حمید راستی، علی محمدی

امور هنری و اجرا: گروه فرهنگی هنری مسک

لیتوگرافی: آرمان / چاپ: رضوی / صحافی: نوین

خنده / گریه
نشریه روزانه ی
سیزدهمین
جشنواره ی
سراسری تئاتر
کودک و نوجوان

گزیده‌ای از پیام وزیر فرهنگ و ارشاد
اسلامی به سیزدهمین جشنواره‌ی
تئاتر کودک و نوجوان

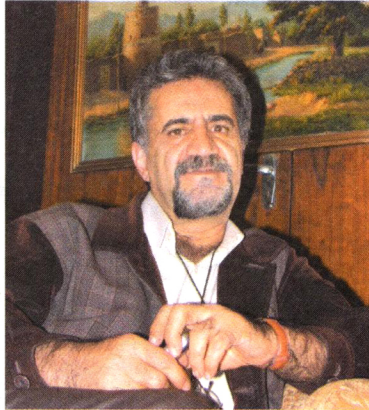

تئاتر، بازی و قصه‌گویی هر سه نمادهای نوعی گفت‌وگو هستند که جهان امروز سخت بدان نیازمند است. این مقولات پیش از آنکه تفنن بزرگان باشد، نیاز مشترک همه‌ی انسان‌هاست. ما نیازمند گفت‌وگو با کودکانمان هستیم، گفت‌وگویی که حاصل آن از میان برداشتن فاصله‌ها و به هم پیوستن نسل‌های جفا افتاده از هم است.

کدام کودکی است که دل از هر جاذبه‌ی دیگری نبرد و به تئاتر و قصه‌گویی و بازی دل نسپرد. نمایش به اعتباری متضمن دو مقوله است، یعنی بازی و قصه‌گویی. کودکان با دیدن صحنه‌های نمایش و نقش‌آفرینی بازیگران، هم خود را در صحنه می‌بینند و بازی می‌کنند، هم قصه می‌شنوند و نیز دل خود را به حرکاتی نمادین و آیینی پیوند می‌دهند که در خیال‌شان گستردگی بی‌کرانه‌ای پیدا می‌کنند و در کلام‌شان با واژه‌ی «نمایش» تعریف می‌شود.

بجاست که شما هنرمندان عرصه‌ی تئاتر کودک و ما متولیان امور فرهنگی کشور که هدفی جز اعتلای کودکانمان و شیرین‌تر و پربارتر کردن زندگی آنها نداریم، دست به دست هم دهیم تا این راه دلپسند گفت‌وگو را هموارتر سازیم.

گزیده‌ای از پیام دبیر سیزدهمین
جشنواره‌ی سراسری
تئاتر کودک و نوجوان

چرا تئاتر کودک و نوجوان ما تا این حد مورد بی‌توجهی متولیان فرهنگی و بی‌مهری خود فراهم‌آوران آن قرار گرفته است.

این درد، زمانی غیرقابل ترحم‌تر می‌شود که به یاد بیاوریم کشور ما سابقه‌ی پر و پیمانی در تئاتر کودکانه دارد و تئاتر خانگی و مدرسه‌ای در گذشته‌های نه چندان دور جایگاه ویژه‌ای در میان بچه‌ها و بزرگترها داشته است.

امیدوارم اصفهان که شهر همه‌ی هنرهاست و سابقه‌ی دیرپایی نیز در تئاتر دارد؛ خاستگاه و صحنه رویش نهال تئاتر کودک نیز بوده و این کودک کودکانه را با مهر در آغوش هنرپرور خود بپروراند.

برپایی سیزدهمین جشنواره در اصفهان، با توجه به اهمیتی که متولیان فرهنگی اصفهان به آن داده‌اند، جای شکر دارد و امید بیشتری را در دل‌ها می‌رویانند.

خدا کند که با پایان افتادن پرده‌ی آخرین نمایش سیزدهمین جشنواره، چراغ تئاتر کودک و نوجوان خاموش نشود و همت و موفقیتی باشد که در طول سال و تا جشنواره‌ی چهاردهم، بچه‌های ایران تئاترهای خوب ببینند و اهل تئاتر همراه در برابر دآوری بچه‌ها - اصلی‌ترین مخاطب‌شان - بنشینند.

گزیده‌ای از پیام مدیر کل فرهنگ و ارشاد
اسلامی استان اصفهان به سیزدهمین
جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان

زندگی صحنه‌ی نمایش است. نمایش هر آن چه در پیرامون آدمی می‌گذرد. از منظری دیگر، نمایش صحنه‌ی زندگی است. نمایانند واقعیت‌های زندگی مردم؛ اما این مهم در قالب هنر، رنگ و بویی جاودانه‌تر می‌یابد.

تئاتر، تاریخی به درازای عمر بشر دارد و این به آن معناست که تئاتر انسانی‌ترین هنر است و این قالب هنری در سیر تاریخی خود، گونه‌های مختلفی را به وجود آورده که در زمره‌ی کم‌نظیرترین گنجینه‌های ادبیات نمایشی است.

در این میان اصفهان زیبا و چشم‌نوازترین ترجیع‌بند شعر هنر ایرانی، درحوزه‌ی تئاتر نیز سابقه‌ای دیرینه داشته و غنای این گونه برنامه‌های هنری در بروز و ظهور استعدادهای هنرمندان این خطه به قدری اثرگذار بوده که فصلی به نام سبک سنتی اصفهانی شکل یافته است.

انتخاب اصفهان به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام، فرصتی فراهم آورده است تا متولیان، علاقه‌مندان و دوستداران فرهنگ و هنر، این سال را مغتنم شمرده و از زوایای گوناگون به باز تعریف و معرفی گونه‌های گوناگون هنر مکتب اصفهان بپردازند و جشنواره‌ی موضوعی تئاتر کودک و نوجوان، از آن جمله است.

♦ و اما امروز...

- یک قصه‌ی عروسکی، تهران، نویسنده و کارگردان وحید خدایاری، تالار حوزه هنری، ساعت: ۱۵/۱۸
- قصه‌ی سببی که نصف نشد، تهران نویسنده و کارگردان: مجتبی مهدی، تالار فرهنگیان، ساعت: ۱۵/۱۸
- یک دختر و یک سرباز، قم، نویسنده محمدرضا کوهستانی، کارگردان: احمد سلیمانی، هنرسرای خورشید ساعت: ۱۸/۱۵
- ملک جمشید، تهران، نویسنده و کارگردان: امیر مشهدی‌عباس، تالار هنر، ساعت: ۱۸/۱۵
- برگزاری کارگاه‌های آموزشی هر روز صبح ساعت ۹/۳۰ دقیقه در تالار اجتماعات هتل صف
- اجرای گروه فیتله امشب ساعت ۲۰/۳۰ سینما قدس

در حاشیه:

♦ کارگاه آموزشی چیستا یثربی، با موضوع تئاتر درمانی و روانشناسی شخصیت، به روز دوم جشنواره موکول شد این کارگاه قرار بود در نخستین روز جشنواره برگزار شود اما به دلیل عدم حضور همه‌ی گروه‌های نمایشی، جلسه برگزاری این کارگاه لغو و به روز بعد موکول شد گفتنی است، گروه‌های نمایشی برای حضور در این کارگاه‌ها، ثبت نام می‌کنند.

♦ بهمن داوودی، کارگردان و بازیگر گروه نمایشی رنگین کمان، پیرامون مشکلات اجرای نمایش حسنک کجایی؟ گفت: «مسئولان برگزاری جشنواره، از ما خواسته بود همراه با یک عامل فنی و بدون گریمور در جشنواره شرکت نماییم» داوودی گفت: «وقتی به اصفهان آمدیم، دیدیم از گریمور خبری نیست و مجبور شدیم هزینه‌های پیدا کردن یک گریمور جدید را خودمان تقبل کنیم»

♦ حسن دادشکر، عضو هیات داوران جشنواره:

دولت در سیاست کلان خود

بودجه‌ی فرهنگی متناسبی

تصویب کند

♦ حسن دادشکر از اعضای هیات داوران جشنواره‌ی تئاتر کودک است. او را بیشتر با آثار طنز تلویزیونی‌اش می‌شناسیم. کودکان سال‌های نه چندان دور، طنز «پدر پادشاه و پسر پادشاه» را به خوبی به یاد می‌آورند. او هم‌اکنون داور جشنواره است، با او گفت‌وگوی کوتاهی داشته‌ایم که می‌خوانیم.

- نظر شما در خصوص تأثیر جشنواره‌ها در رشد تئاتر کودک چیست؟
البته جشنواره‌ها بی‌تأثیر نیستند؛ اما حکم مسکن دارد. ما برنامه‌ریزی ریشه‌ای در حوزه‌ی تئاتر کودک نداریم.

در سراسر جهان، آثاری در جشنواره‌ها شرکت می‌کنند که بارها و بارها اجرا شده‌اند؛ اما در جشنواره‌های ما اثر برای شرکت در جشنواره تولید می‌شود. در حالی که اثر باید به اجرای عمومی برسد و مردم آن را ببینند و از میان آنها، تعدادی به جشنواره‌ها راه پیدا کنند. در این صورت جشنواره‌می‌شود مجموعه‌ای از بهترین‌ها...

- آیا علت آن به بی‌علاقگی مردم و کودکان به حوزه‌ی تئاتر برنمی‌گردد؟
حضور گسترده‌ی سایر رسانه‌های فرهنگی باعث نشده کودک با این رسانه ارتباط کمتری برقرار کند؟

امروزه مخاطب کودک نمی‌تواند محصول درست و مناسب را پیدا کند، نه تنها در حوزه‌ی تئاتر. ما این مشکل را در حوزه‌ی سینما و تلویزیون هم داریم، آنجا هم محصول مناسب ارایه نمی‌شود. دولت در سیاست کلان خود از آموزش و پرورش تا صدا و سیما بودجه‌ی فرهنگی متناسبی تصویب کند.

اگر کودک از همان کودکی به دیدن تئاتر عادت کند و تئاتر مناسب برای او عرضه شود، تأثیرش در آینده‌ی تئاتر قابل ملاحظه خواهد بود و این کودک در بزرگسالی هم علاقه به تئاتر را یدک خواهد کشید و تماشاگر خوبی برای تئاتر و تماشاگر خوبی برای هنر خواهد شد. پس رشد تئاتر کودک، خود به خود به رشد تئاتر بزرگسال هم کمک می‌کند. تئاتر کودک پایه‌گذار فرهنگ یک کشور است. ♦

♦ تئاتر «حسنک کجایی؟» از اراک در جشنواره‌ی تئاتر کودک اصفهان شرکت نموده است و بهمن داوودی مدت ده سال است که در زمینه‌ی تئاتر کودک فعالیت می‌کند.

- در این ده سال چند اثر روی صحنه برده‌اید؟
ده نمایش شغال خرسوار، یوسف کنعان، بز زنگوله‌پا، فندق، بز کوچولو، بارون بارونه، رود خونه‌ی خشک، سمانه و سمیرا، راز گل سرخ و آخرین آن حسنک کجایی؟

- در چند جشنواره‌ی استانی و چند جشنواره‌ی سراسری شرکت کرده و چه جوایزی را کسب نموده‌اید؟

این اولین جشنواره‌ی سراسری است که در آن شرکت می‌کنم. در جشنواره‌ی کودک در استان اراک در سال ۸۲ و ۸۳ در کارگردانی، اول و در بازیگری سوم شدم. در جشنواره‌ی یاوران حسین تهران در کارگردانی، سوم و در جشنواره‌ی همدان در بازیگری، دوم شدم.

- درباره‌ی گروهتان توضیحاتی بفرمایید.
گروه نمایشی رنگین کمان از سال ۷۵ شروع به کار نموده و تاکنون ده نمایشی را که به آن اشاره کردم کار کرده است. اعضای گروه عبارت‌اند از: سعید جنیدی، داوود بهمنی، مهدی یامن، رضا حاج بابایی، فرنوش همتی، زهرا شریفی.

- بزرگ‌ترین مشکل تئاتر کودک چیست؟
بزرگ‌ترین مشکل تئاتر کودک، بی‌توجهی مسوولان است. ما در این بخش از حمایت مسوولان کمتر برخوردار می‌شویم.

- چرا نمایش موزیکال را انتخاب کرده‌اید؟
شعر و موسیقی بهترین ارتباط را با کودک برقرار می‌کند.

- فرق تئاتر کودک با فیلم کودک چیست؟
با توجه به اینکه تئاتر به صورت زنده اجرا می‌شود، بازیگر بهتر می‌تواند با مخاطب ارتباط برقرار کند به ویژه در تئاتر کودک.

- نمایش شما تلفیقی از چند داستان کهن ایرانی است. آیا استفاده از مضمون‌های ادبی کهن در انتخاب شما یک الگوست؟

من بیشتر به دنبال کارهای فانتزی هستم که نمونه‌ی آن همین حسنک کجایی؟ می‌باشد؛ اما دلیل انتخاب داستان‌های کهن، آشنایی و انس مخاطب با آنها است.

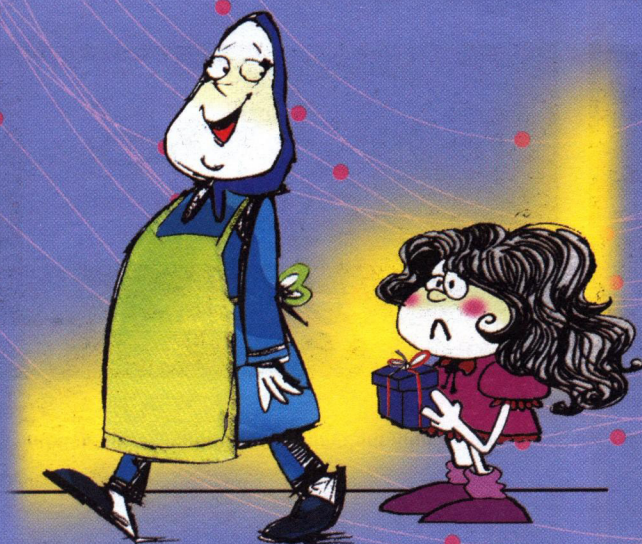
- پیشنهاد شما برای پیشرفت تئاتر کودک چیست؟
هر ماه یک تئاتر کودک در شهرها روی صحنه برود. ♦

♦ بهمن داوودی، کارگردان نمایش حسنک کجایی؟:

بی‌توجهی مسوولان بزرگ‌ترین

مشکل تئاتر کودک

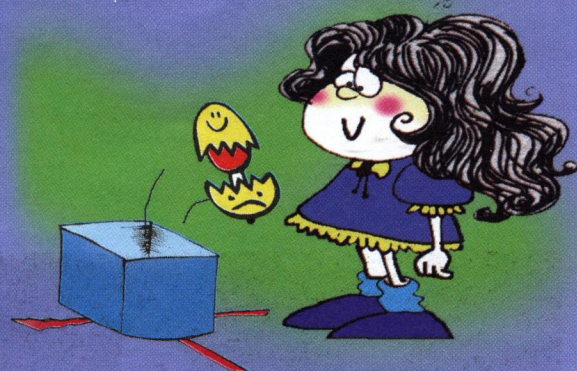

• امروز مامانم، یه هدیه‌ی عجیب و غریب به من داد

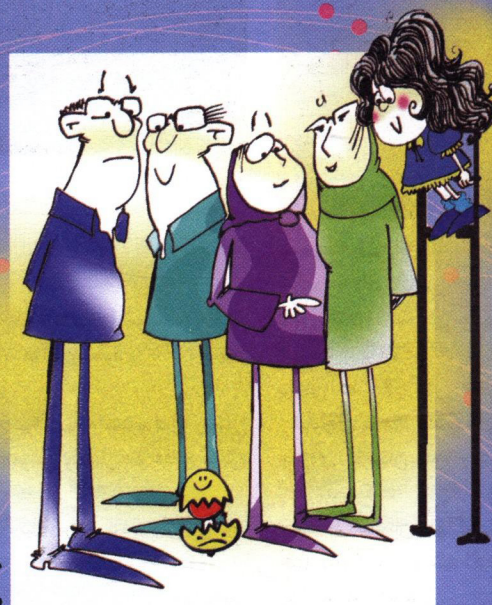
• اسم من منگوله‌ست

• یه جوجه توی یه تخم‌مرغ

• آخ جون! توی شهر مثل جوجه‌ی من فراوونه! انگار این تخم‌مرغ‌های سفید خوشگل نشونیه یه جشنواره‌ست

جای شما خالی
منگوله

• اینجا جشنواره‌ست. جشنواره‌ی کودک. اما چرا فقط یه کمی بچه با یه عالمه آدم بزرگ قد بلند! ای کاش قد منم بلند بود تا می‌تونستم نمایشارو ببینم!

هدیه مادر بزرگ

نویسنده و کارگردان: محمدرضا دوست‌محمدی
کاری از گروه تئاتر آزاد
شهرستان: تهران

محمدرضا دوست‌محمدی، کارگردان و نویسنده‌ی تئاتر هدیه مادر بزرگ گروه تئاتر آزاد را هدایت و رهبری کرده است. به علت عدم حضور دوست‌محمدی در جشنواره، مجید امیری، دستیار وی گفت: گروه ما در چهار جشنواره شرکت کرده و جوایزی دریافت کرده است. **خلاصه‌ی داستان:** سارا به سن تکلیف رسیده است و از مادر بزرگ خود هدیه‌ای دریافت می‌کند. او برای رسیدن به هدیه که چادر نماز و سجاده است کار خوب و بد را دیده و از یکدیگر تشخیص می‌دهد. پیام نمایش: تشخیص کار خوب از بد و حمایت از کارهای خوب.

حسنک کجایی؟

نویسنده: حسن وارسته
کارگردان: داوود بهمنی
کاری از گروه نمایشی رنگین‌کمان
شهرستان: اراک

بهمنی ده سال پیش فعالیتش را در عرصه‌ی تئاتر آغاز نمود. وی در جشنواره‌ی بچه‌ها سلام، جایزه‌ی کارگردان برتر، در جشنواره‌ی یاوران حسین جایزه‌ی کارگردان سوم و در جشنواره‌ی میثاق جایزه‌ی بهترین کارگردانی را دریافت کرد.

خلاصه‌ی داستان: دو گرگ سعی می‌کنند با ترفند و حيله، حسنک را از رفتار درست با حیوانات آگاه کنند. پیام نمایش: اتحاد

صندوقچه‌ی مروارید

نویسنده: گیتا داوودی
کارگردان: ناصر اویژه
کاری از گروه نمایشی بازی‌سازان
شهرستان: تهران

آویژه فعالیت‌هنری خود را از سال ۵۸ با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آغاز کرد و تاکنون با گروه‌های نمایشی و تلویزیونی همکاری داشته است. از سال ۸۱ تاکنون، کار خود را با گروه نمایشی بازی‌سازان، ادامه داده است.

گروه بازی‌سازان، تا به حال چهار نمایش کودک و یک نمایش بزرگسال روی صحنه برده است. نمایش صندوق شادی این گروه در دهمین جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان کرمان، جوایز زیادی را به خود اختصاص داد.

خلاصه‌ی داستان: گروه حافظان شادی، نگران مشکلات بچه‌ها هستند. این گروه مشکل دندان درد یکی از بچه‌ها را طرح کرده و برای حل آن چاره‌جویی می‌کنند. وارد دهان می‌شوند و ... پیام نمایش: استفاده از ساده‌ترین ابزار در اجرای نمایش کودک

بازیگر تعزیه

نویسنده: امیر مشهدی‌عباس
کارگردان: میثم یوسفی
کاری از گروه تئاتر راگا
شهرستان: تهران

یوسفی فعالیت خود را از سال ۷۵ به صورت حرفه‌ای در موسسه‌ی نقش به مدیریت بهرام شاه‌محمدلو و از سال ۷۸ همکاری خود را با گروه تئاتر راگا آغاز کرد.

وی در جشنواره‌ی عاشوراییان سال گذشته شرکت و به همراه فریبا ریسی منتخب این جشنواره شد. یوسفی دو تئاتر «موسی و شبان» و «فاتح خیبر» را نیز کارگردانی کرده است.

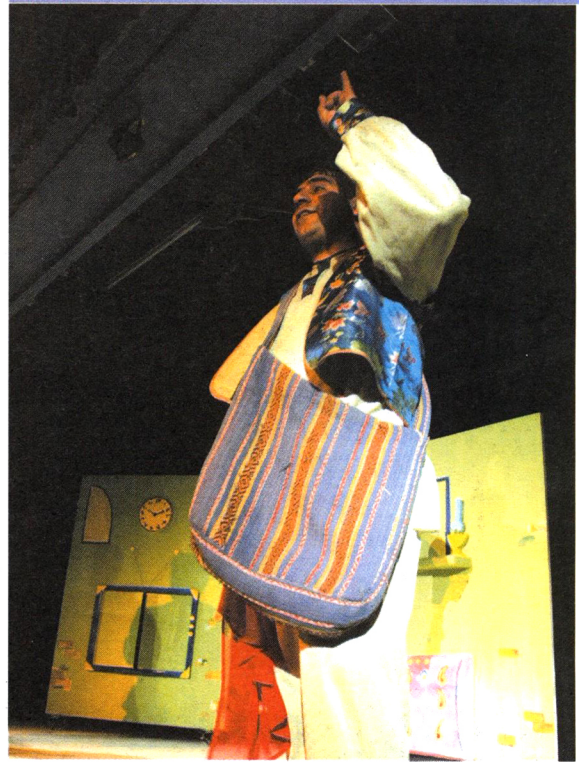
خلاصه‌ی داستان: ابزار تعزیه با پسر بچه‌ای ارتباط برقرار کرده، جان می‌گیرند و وقایع عاشورا را برایش نمایش می‌دهند. پیام نمایش: پیروزی حق بر باطل

خلق موقعیت

و ایجاد تضادهای دراماتیک

◆ تحلیل نمایش «هدیه‌ی مادر بزرگ»

نمایش صندوقچه‌ی مروارید، کاری است از گروه بازی‌سازان که با روایتی ساده سعی می‌کند مخاطبان کودک و نوجوانش را با جریان نمایش همراه سازد. داستان نمایش را می‌توان کلیتی هدفمند خواند که بیشتر به خلق موقعیت و ایجاد تضادهای دراماتیک علاقه دارد تا روایت داستان. به همین سبب با تغییر صحنه‌ها لکه‌های نقاشی شده، تیپ‌های طراحی شده‌ی خود را در موقعیت‌های دنباله‌دار قرار می‌دهد و آن‌جاست که موسیقی و نور این موقعیت‌ها را عوض می‌کند، به گونه‌ای که حتی از فرآیند شکست زمان نیز بهره می‌برد تا پیام خود را برساند. این نمایش دارای کنش‌های پیش آغازینی است که در امتداد نمایش ادامه می‌یابد و با اتمام آن، کنش کلی نمایش کامل می‌شود. استفاده از فضا به عنوان مثال فضای دندان کرم خورده، جریان سیال ذهن کودکان را بیدار می‌کند اما متأسفانه به خاطر استفاده‌ی نابجا از نور قرمز به مدت طولانی، فضایی رعب‌انگیز ایجاد می‌گردد که از هم‌ذات‌پنداری و همراهی کودکان می‌کاهد.

رنگ‌ها و نورهایی که در صحنه‌ی نمایش استفاده شده هیچان و رویای کودکان را به خواب می‌برد و هر زمان که سکوت جانشین موسیقی و حرکات تکرار شونده می‌شود، برای لحظاتی نمایش از جلوی دیدگان تماشاگر محو می‌گردد تا اینکه دوباره و با شروع یک بازی دیگر خطوط نگاه را به خود جلب کند.

استفاده از عروسک به جای مادر جزو نکات زیننده‌ی این نمایش است چرا که در این صحنه فرآیند هم‌ذات‌پنداری با نمایش به طور مطلوب انجام می‌شود. هدف آموزش که به طور خاص همان آموزش بهداشت دهان و دندان است بر فضای کلی نمایش سایه انداخته تا با ایجاد موقعیت در بازی‌های گوناگونش، به قوام لازم برسد و اندیشه‌ی مخاطبانش را به دنیایی فانتزی و دلچسب رهنمون سازد.

محمد مهدی عسگرانی

القا به مخاطب

با زبانی تازه

نمایش هدیه‌ی مادر بزرگ به کارگردانی محمدرضا دوست‌محمدی، با اجرایی قائم بر کنش‌های فیزیکی و طنز موقعیت و کلام و همچنین به وجود آوردن تضاد میان شخصیت‌ها با تشدید موقعیت طنز، نمایش دیداری قابل قبولی ارائه می‌دهد. در واقع استفاده‌ی درست از نور و رنگ و نیز حرکات موزون و هماهنگ - که البته همگی توجیهی دراماتیک دارند - سبب شده تا این نمایش لحظاتی مفرح و شاد برای تماشاگران به وجود آورد.

وجود کشمکش میان شخصیت‌ها و به نتیجه رسیدن تمامی کنش‌ها (به عنوان مثال تقابل آقای آ و سارا) جذابیت نمایش را بیشتر می‌کند. جنبه‌ی کمیک اثر، ذهن مخاطب را به تهییج وامی‌دارد و تکیه کلام‌ها به ساختن تیپ‌های موجود در نمایش کمک می‌کند.

در این نمایش، توازن صحنه و بازیگر به خوبی رعایت می‌شود، به گونه‌ای که می‌توان هر لحظه قاب عکس زیبایی از صحنه را بر پرده‌ی دیدگان مان ثبت کنیم. جنبه‌ی آموزندگی نمایش نیز سعی می‌کند، تمامی هنجارهایی را که یک کودک یا بهتر بگوییم یک نوجوان با آنها درگیر است به تصویر بکشد و آن مفاهیم را با زبانی تازه به مخاطب القا نماید.

• ما هرگز نمی‌توانیم نمایش را از کودک بگیریم مگر آن‌که تخیل او را از بین ببریم.